

Kunstanmelder Øystein Hauge bidrar i sin kritikk av Hordaland kunstsenter (HKS) utstilling til at det bergenske kunstlivet skal forbli i den middelmådighet som har preget byens kunstliv i altfor lang tid, mener kuratoren her.

Det tomme utstillingsrommet

SAMTIDSKUNST

Av Erlend Hammer, kurator, stipendiat og kunstkritiker



DET ER EN VANLIG oppfatning at kunstnere og kuratorer ikke skal møte anmeldelser med svar. Etter som jeg som kritiker gjentatte ganger har uttalt at dette er noe reaksjonært tull, kan jeg ikke tilate meg å møte Øystein Hauges kommentar (BT 31.8.) til utstillingen *Kuratert av Erlend Hammer* med samme stillhet.

For å ta det siste og potensielt mest graverende først: Hauge skriver at jeg ikke har registrert noe forskning i Frida det siste året. Jeg har faktisk ingen registrert forskning i Frida (Forskningsresultater, informasjon og dokumentasjon av vitenskapelige aktiviteter. Samarbeidstiltak mellom universitetene i Bergen, Oslo og Tromsø i tillegg til NTNU i Trondheim.) siden jeg begynte som stipendiat. Som stipendiat er det min primære oppgave å skrive en avhandling. Den har jeg fire år på og skal levere neste år. (Jeg kan godt sende Hauge PDF når jeg er ferdig.)

SOM HAUGE NOK vet har jeg imidlertid likevel hatt en relativt omfangsrik publikasjonspraksis de siste årene. Det er imidlertid slik fatt med universitetet i dag at kun publisering i godkjente journaler gir poeng og er verdt registrering i Frida. Og det finnes faktisk ingen slike for samtidskunst i Norge. Men det er her jeg har konsentrert det jeg har skrevet; mot det praktiske kunstfeltet. Utover å levere avhandling har jeg heller ingen «forskningssambisjoner». Det er samtidskunsten som er mitt felt, og jeg har vært den eneste ansatte på tidligere Seksjon for kunsthistorie i Bergen som har hatt noen aktiv og relevant stemme i den offentlig samtalen rundt samtidskunst de siste årene.



FARLIG? Dårlig kunst som får den allmenne publikummer til å føle noe er kanskje mer verdt for anmelder Øystein Hauge enn ingen kunst – som får det bergenske kunstfeltet til å reflektere over hva de driver med, skriver Hammer.

ARKIVFOTO

FOR SÅ Å FORSVARE dette store *intet* på HKS. Teksten som følger utstillingen beskriver i langt mer omfattende detalj hva som er meningen bak å la HKS stå tomt enn hva Hauge gir inntrykk av; min «karierebygging». Hva Hauge mener om de deler av teksten som handler om kunstens rolle i offentligheten og dens kritiske potensial, kunne være interessant, men her tilbyr Hauge ingen perspektiver.

Det er ingen overraskelse at dette kanskje ikke interesserer ham ettersom hans praksis både som kritiker og kurator har handlet mest om å gjøre seg til det romantiske føleriets talsmann, blant annet med Vestlandsutstillingen som ble vist på HKS i fjor. I den forbindelse

er det interessant hvordan *ingen* kunst tilsynelatende er så mye farligere enn *dårlig* kunst. For HKS har virkelig stilt ut ganske mye dårlig kunst de siste årene. Men dette har tydeligvis ikke Hauge like store problemer med.

DÅRLIG KUNST som får den allmenne publikummer til å føle noe er kanskje mer verdt for Hauge enn *ingen* kunst som får det bergenske kunstfeltet til å reflektere over hva de driver med. Hauge bidrar til å begrense det kritiske potensia-

let kunstfeltet tror, eller skulle ønske, det var i besittelse av. Dermed bidrar han til at det bergenske kunstlivet ikke skal videreutvikle noe interessant mangfold men heller forbli i den tilstand

av middelmådighet som har preget byens kunstliv i altfor lang tid. For alle som har fulgt Hauges egne bidrag til dette kunstlivet de siste årene, inkludert Hauges virksomhet som kritiker i BT og som teorilektor på Kunsthøgskolen i Bergen, er dette heller ingen overraskelse.

MEN HVORVIDT *Kuratert av Erlend Hammer* egentlig er god eller dårlig kunst kan vi eventuelt diskutere videre om et par uker, etter valget. I tråd med hovedpoenget i min kronikk i BT 31.8., vil jeg heller benytte min kort tilmålte plass i offentligheten til å oppfordre alle til å stemme SV. Ikke fordi de har den beste kulturpolitikken, men fordi jeg mener deres økonomiske politikk vil være til størst fordel for både kulturfolk, middelklasse og arbeidere.

Det er samtidskunsten som er mitt felt ...